

Sygn. akt I ACz 432/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Ewa Tkocz
Sędziowie	SA Roman Sugier (spr.) SA Elżbieta Karpeta

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Transportowego Dozoru (...) w W.

o podjęcie z urzędu działania w celu stwierdzenia utraty ważności rejestracji tytułu prasowego

przy uczestnictwie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

na skutek zażalenia Transportowego Dozoru (...) w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 9 stycznia 2017 r., sygn. akt I Ns Rej. Pr. 93/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Elżbieta Karpeta SSA Ewa Tkocz SSA Roman Sugier

Sygn. akt I ACz 432/17

UZASADNIENIE

Transportowy Dozór (...) wystąpił do Sądu Okręgowego w Katowicach o podjęcie z urzędu działań w celu stwierdzenia utraty ważności rejestracji tytułu prasowego (...).

Uzasadniając swe wystąpienie Transportowy Dozór (...) podał, że kwartalnik (...) zarejestrowany w Sądzie Okręgowym w Katowicach nie jest wydawany jako samodzielny tytuł prasowy od stycznia 2012 roku.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy w Katowicach uznał brak podstaw z art. 23 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku Prawo prasowe (Dz.U z 1974 r. Nr 5 poz. 24) do stwierdzenia z urzędu utraty ważności rejestracji czasopisma pt. (...) (poz. Pr. (...)).

Postanowienie to zostało zaskarżone apelacją przez Transportowy Dozór (...).

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2017 roku Sąd Okręgowy w Katowicach apelację tę odrzucił jako niedopuszczalną i wniesioną przez podmiot nieuprawniony.

Zdaniem Sądu niedopuszczalność apelacji wynika z brzmienia przepisu art. 518 zd. 1 kpc, który przewiduje taki środek zaskarżenia jedynie od postanowień orzekających co do istoty sprawy. Postanowienie kwestionowane przez Transportowy Dozór (...) w W. nie orzeka co do istoty sprawy lecz jest jedynie procesowym wyrazem przekonania Sądu o braku podstaw do podjęcia z urzędu działań zmierzających do stwierdzenia utraty ważności rejestracji czasopisma (...).

Nie jest to bowiem jedno z postanowień o jakim mowa w przepisie art. 23 Prawa prasowego. Dlatego apelację odrzucono na mocy art. 370 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc jako niedopuszczalną.

Ponadto Sąd uznał, że Transportowy Dozór (...) nie jest zainteresowanym w sprawie w rozumieniu art. 510 § 1 kpc, a nie mając statusu uczestnika nie jest legitymowany do zaskarżenia apelacją kwestionowanego postanowienia.

Postanowienie o odrzuceniu apelacji zostało zaskarżone zażaleniem przez Transportowy Dozór (...).

Skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 23 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe polegające na błędnym uznaniu, że sąd rejestracyjny wydaje postanowienie o utracie ważności rejestracji jedynie z urzędu, a nie zarówno z urzędu jak i na wniosek.

W zażaleniu zarzucono też naruszenie przepisu art. 518 kpc polegające na uznaniu, że postanowienie z dnia 17 listopada 2016 r. nie jest postanowieniem co do istoty sprawy oraz naruszenie przepisu art. 510 kpc polegające na uznaniu, że Transportowy Dozór (...) nie posiada legitymacji do wniesienia środków zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Powołując się na powyższe skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie dalszego biegu wniesionej przez niego apelacji.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zarzut naruszenia prawa materialnego polegający na błędnej wykładni przepisu art. 23 Prawa prasowego poprzez niewłaściwe uznanie, że sąd rejestrowy wydaje postanowienie o utracie ważności rejestracji z urzędu, a nie zarówno z urzędu jak i na wniosek, nie może podważać skutecznie trafności zaskarżonego postanowienia.

Fakt, iż sąd rejestrowy z urzędu zarządza dokonanie wpisu określonego w § (...)rubryki siódmej rejestru czasopism, na który powołuje się skarżący, wskazuje jedynie na to, że sąd rejestrowy zobligowany jest do dokonania takiego wpisu w przypadku zaistnienia do tego podstaw nawet jeśli nikt o to nie wnioskuje. Jest oczywistym, że wpis taki winien być dokonany w razie zaistnienia przesłanek wynikających z art. 23 Prawa prasowego jeśli wnosi o to zainteresowany.

Zgodzić należy się więc ze skarżącym, że zainicjowane przez niego postępowanie zmierzające do wydania postanowienia o utracie ważności rejestracji jak i w konsekwencji do dokonania stosownego wpisu w rejestrze może toczyć się z urzędu lub na wniosek.

Sąd Okręgowy w motywach zaskarżonego postanowienia w sprzeczności z materiałem dowodowym zawartym w aktach sprawy podał, że jest ono wyrazem decyzji o braku podstaw do wszczęcia z urzędu, w wyniku zawiadomienia Transportowego Dozoru (...), postępowania w przedmiocie utraty ważności rejestracji czasopisma (...).

Z akt sprawy wynika natomiast, że sąd rejestrowy, bez doręczenia wydawcy tego czasopisma odpisu zawiadomienia i wezwania go do udziału w postępowaniu wszczętym z urzędu w charakterze uczestnika, przeprowadził postępowanie

zmierzające do ustalenia czy zachodzą podstawy do utraty ważności rejestracji, a następnie postanowieniem z dnia 17 listopada 2016 roku orzekł, że brak podstaw do stwierdzenia z urzędu utraty ważności rejestracji tego czasopisma.

Zasadnie więc skarżący podnosi, że kwestionowane postanowienie jest rozstrzygnięciem co do istoty postępowania. Wynika to wprost z jego sentencji i nie ma w tym zakresie znaczenia czy postępowanie toczyło się z urzędu czy na wniosek.

Mimo to zażalenie nie może odnieść zamierzonego skutku. Postępowanie w sprawie toczyło się bowiem z urzędu na skutek zawiadomienia Transportowego Dozoru (...) zawartego w piśmie z 11 października 2016 r., w którym skarżący wnosił o podjęcie przez sąd rejestrowy z urzędu działań w celu stwierdzenia utraty ważności rejestracji tytułu prasowego.

Mimo, że pismo to zatytułowane jest jako wniosek, jego treść nie daje podstaw do uznania, że jest to wniosek zainteresowanego wynikiem sprawy w naruszeniu art. 510 kpc.

Zgodnie z art. 506 kpc sąd wszczyna postępowanie nieprocesowe na wniosek, w wypadkach wskazanych w ustawie sąd może wszcząć postępowanie także z urzędu. Przepisy postępowania nieprocesowego przewidują przypadki wszczynania postępowania z urzędu na skutek zawiadomienia „każdego, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania” np. art. 572 § 1 kpc dotyczący zawiadomienia o takich zdarzeniach sądu opiekuńczego. Nie oznacza to jednak, że zawiadamiający o konieczności wszczęcia postępowania nieprocesowego przez sąd jest zainteresowanym w sprawie w rozumieniu art. 510 kpc. To za każdym razem winno być badane przez sąd.

Sąd Apelacyjny w Katowicach podziela pogląd Sądu Okręgowego wyrażony w motywach zaskarżonego wyroku, że skarżący takiego przymiotu nie posiada.

Wprawdzie Transportowy Dozór (...) zainicjował postępowanie zakończone wydaniem kwestionowanego orzeczenia, ale we wniosku nie przytoczył żadnych okoliczności wskazujących na to, że jego praw dotyczy wynik postępowania (art. 510 kpc). Wręcz przeciwnie – sygnalizował jedynie konieczność wszczęcia postępowania z urzędu.

Żadnej argumentacji zmierzającej do wykazania, że jest zainteresowanym, ze względu na przysługujące mu prawa, skarżący nie zawarł też w zażaleniu, poza ogólnymi wywodami dotyczącymi konieczności szerokiego rozumienia tego pojęcia.

W ocenie Sądu odwoławczego powołane w zażaleniu postanowienie Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1998 r., sygn. akt II CKN 699/98 nie stanowi wystarczającego argumentu dla podważenia trafności zaskarżonego orzeczenia, gdyż zapadło w odmiennym stanie faktycznym.

Zakwestionowano w nim bowiem dopuszczalność odrzucenia apelacji uczestnika postępowania ze względu na uznanie, że nie posiada on statusu osoby zainteresowanej zaskarżonym orzeczeniem mimo braku wcześniejszej odmowy dopuszczenia do udziału w sprawie w charakterze uczestnika (art. 510 § 1 in fine).

Sytuacja taka nie zachodzi w niniejszej sprawie, w której postępowanie toczyło się z urzędu, na skutek zawiadomienia podmiotu nie przypisującego sobie przymiotu osoby, której praw dotyczy wynik postępowania i która mimo negatywnego dla niej rozstrzygnięcia co do istoty sprawy nie ma legitymacji do zaskarżenia orzeczenia, gdyż nie jest osobą zainteresowaną w sprawie w rozumieniu art. 510 kpc.

Dlatego Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc w związku z art. 2978 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

SSA Elżbieta Karpeta SSA Ewa Tkocz SSA Roman Sugier